

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 188/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, Renate Šantek članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, Željka Šarića člana vijeća, dr. sc. Ante Perkušića člana vijeća i Željka Pajalića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajne mase iza Korana d.d. u stečaju, Zagreb, Zelenjak 53, OIB:20351510734, koju zastupa stečajni upravitelj Zdravko Mitak zastupan po punomoćnici Mariji Turudić, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Grada Karlovca, Karlovac, Banjavčičeva 9, OIB:25654647153, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Medarić, odvjetnik u Karlovcu, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3651/2016-1 od 1. ožujka 2018. kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu broj P-5716/2011 od 5. veljače 2013., u sjednici održanoj 30. studenoga 2022.,

presudio je:

I. Revizija tužitelja odbija se kao neosnovana.

II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troška sastava odgovora na reviziju kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

"1. Utvrđuje se da je tužitelj KORANA d.d. Karlovac, Masarykova 2, suvlasnik u 9/10 dijela nekretnine upisane kod Općinskog suda u Karlovcu u z.k. ul. 1790 k.o. Karlovac 1, označene kao kč.br. 2421/1 u naravi stambena zgrada Masarykova ul. površine 793 m² i dvorište Masarykova ul. površine 368 m², a što je tuženik dužan priznati i izdati tužitelju ispravu sposobnu za zemljišno knjižni prijenos nekretnine na ime tužitelja koju ispravu će u slučaju ne izdavanja zamijeniti ova presuda.

2. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 327.975,00 kn, u roku osam dana, dok se zahtjev tužitelja za naknadu troška postupka u iznosu od 100.975,00 kn odbija."

2. Presudom suda drugog stupnja suđeno je:

"I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-5716/2011 od 5. veljače 2013. i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da je tužitelj KORANA d.d. Karlovac, Masarykova 2, suvlasnik u 9/10 dijela nekretnine upisane kod Općinskog suda u Karlovcu zk.ul.br. 1790 k.o. Karlovac 1, označene kao kč.br. 2421/1 u naravi stambena zgrada Masarykova ul. površine 793 m² i dvorište Masarykova ul. površine 368 m², a što je tuženik dužan priznati i izdati tužitelju ispravu sposobnu za zemljišno knjižni prijenos nekretnine na ime tužitelja koju ispravu će u slučaju ne izdavanja zamijeniti ova presuda, a ujedno je dužan tužitelju naknaditi parnični trošak uz zakonsku zateznu kamatu po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osma postotnih poena, sve to u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju platiti tuženiku troškove postupka u iznosu od 245.221,25 kn (dvjesto četrdeset pet tisuća dvjesto dvadeset jedna kuna i dvadeset pet lipa), u roku od osam dana."

3. Protiv drugostupanjske presude reviziju je podnio tužitelj na temelju odredbe čl. 382. st. 1. točka 1. Zakona o parničnom postupku zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predložio je Vrhovnom sudu Republike Hrvatske reviziju prihvatiti, preinačiti drugostupanjsku presudu i prihvatiti tužbeni zahtjev.

4. U odgovoru na reviziju tuženik je osporio navode tužitelja iznesene u reviziji i predložio je reviziju odbiti kao neosnovanu, a njemu dosuditi trošak sastava odgovora na reviziju.

5. Revizija je neosnovana.

6. Na temelju odredbe čl. 392.a st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/14 i 89/14 - dalje: ZPP) pobijana presuda je ispitana samo u onom dijelu u kojem se pobija revizijom i u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

7. U okviru revizijskog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka tužitelj u reviziji navodi da je drugostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 11. ZPP jer nije obrazložio razloge zbog kojih smatra da pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, nisu ispunjene.

8. Suprotno navodima revidenta, prema ocjeni vijeća, u postupku pred nižestupanjskim sudovima nije ostvaren revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 11. ZPP jer drugostupanjska presuda sadrži dostatno obrazloženje za razloge o odlučnim činjenicama o kojima ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva. Nadalje, u svezi zaključka da nisu ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva tužitelja dosjelošću, ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o činjenicama utvrđenim u postupku i materijalnih dokaza. Razlozi o odlučnim činjenicama nisu niti nejasni niti proturječni pa drugostupanjska presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati zakonitost i pravilnost iste. Stoga nije ostvaren revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

9. Predmet spora u ovom postupku je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je suvlasnik 9/10 dijela nekretnine upisane zk.ul.br. 1790 k.o. Karlovac 1, označene kao kč.br. 2421/1 u naravi stambena zgrada Masarykova ul. površine 793 m² i dvorište Masarykova ul. površine 368 m² te zahtjev za izdavanje tabularne isprave za upis prava vlasništva tužitelja na tom dijelu.

10. U postupku je utvrđeno:

- da je sporna nekretnina u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Karlovcu, uknjižena kao vlasništvo tuženika u 9/10 dijela,

- da je presudom Općinskog suda u Karlovcu broj P-130/1975 utvrđeno da je tužiteljica Pajić Sofija vlasnica jednog stana u nekretnini Hotel Europa koji je sagrađen na kč.br. 2421/1, upisan u zk.ul. broj 2, k.o. Karlovac 1, koju sada koristi drugotuženica iz tog postupka, Korana hotelsko ugostiteljsko poduzeće Karlovac, pa su tuženik Korana HUP Karlovac i Općina Karlovac koja je u zemljišnim knjigama upisana kao nositelj prava korištenja, dužni priznati tužiteljici pravo vlasništva na tom stanu,

- da je predmetna nekretnina na temelju Zakona o nacionalizaciji privatnih privrednih poduzeća 13. studenog 1956. bila uknjižena kao općenarodna imovina,

- da je Narodni odbor Općine Karlovac, Sekretarijat za opću upravu, dopisom broj 20043/56 od 9. studenog 1956. izvijestio Kotarski sud, Zemljišno knjižni odjel Karlovac, da je Zakonom o nacionalizaciji privatnih privrednih poduzeća nacionaliziran bivši Hotel Europa, te da se navedenim nekretninama koristi i njima faktično upravlja ugostiteljsko poduzeće Plješivica Karlovac, pravni prednik tužitelja,

- da iz dopisa Narodnog odbora Općine Karlovac proizlazi da je prednik tuženika, dao predniku tužitelja na korištenje i faktično upravljanje bivši hotel Europa, predmetnu nekretninu, da je iz presude Općinskog suda broj P-130/1975 vidljivo da se tužitelj koristio navedenom nekretninom od 1960., te da je pravo korištenja navedene nekretnine neprekidno egzistiralo sve do ostvarenih pretpostavki za stjecanje prava vlasništva sukladno Zakonu o pretvorbi društvenih poduzeća i Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima,

- da se rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju broj 01-02/92-06/817 od 26. travnja 1993. daje suglasnost društvenom poduzeću HUP Korana Karlovac, Masarykova 2, na provedbu pretvorbe sukladno tom rješenju,

- da je rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju klasa UP/I-943-01/97-02/86 ur. broj 563-04-401/97-3 od 24. travnja 1997. procijenjena predmetna nekretnina upisana u zk. ul. 1873 k.o. Karlovac 1, sagrađena na kč.br. 2421/1, te se utvrđuje da su nekretnine procijenjene u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe.

11. Sud prvog stupnja je na temelju navedenih činjeničnih utvrđenja, primjenom odredbi čl. 360. st. 1. i st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine", broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/0, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 94/17, 152/14, 81/15 – dalje: ZVDSP), čl. 362. ZVDSP, čl. 363. ZVDSP, čl. 127. st. 1. ZVDSP u svezi s odredbom čl. 42. st. 2. Zakona o privatizaciji ("Narodne novine", broj: 21/96, 16/98, 71/97, 73/00 – dalje: ZP) i odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća ("Narodne novine", broj: 19/91, 83/92, 84/92, 94/93, 21/94, 9/95, 21/96, 118/99 – dalje: ZPDP), prihvatio tužbeni zahtjev. Prema stavu suda prvog stupnja, pravo vlasništva dosjelošću na predmetnoj nekretnini, tužitelj nije mogao steći s obzirom na zakonske odredbe kojima je bila propisana zabrana stjecanja prava vlasništva dosjelošću na nekretninama u društvenom vlasništvu sve do 8. listopada 1991. odnosno na odredbu čl. 29. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima ("Službeni list SFRJ" broj: 6/80, 36/90 – dalje: ZOVO) koja je stavljena izvan snage tek stupanjem na snagu Zakona o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne novine“, broj 53/91). Zaključak prvostupanjskog suda je, da je tužitelj pravo vlasništva predmetne nekretnine koja je procijenjena u vrijednost društvenog kapitala stekao originarnim putem, na temelju zakona, pa sukladno čl. 127. st. 1. ZVDSP ima pravo na uknjižbu svog prava vlasništva. Zaključak sud prvog stupnja temelji se na ocjeni da je tužitelj dokazao da je imao pravo korištenja predmetne nekretnine, stečeno na valjanom pravnom temelju i na propisan način.

12. Drugostupanjski sud je prihvatio žalbu tuženika i preinačio prvostupanjsku presudu na temelju odredbe čl. 373.a točka 3. ZPP jer je na temelju isprava koje se nalaze u spisu, ocijenio da rješenje Narodnog odbora Općine Karlovac od 29. ožujka 1960. i dopis Narodnog odbora Općine Karlovac od 9. studenoga 1956., nemaju značenje upravnih akata kojim su predniku tužitelja predmetne nekretnine prenesene na korištenje i upravljanje, niti to proizlazi iz zemljišne knjige u kojoj je upravo prednik tuženika imao upisano pravo korištenja, pa nisu pravna osnova stjecanja prava vlasništva. Obrazlaže da u spis nije dostavljen nikakav dokaz o tome da je donesen akt o određivanju organa upravljanja niti da bi taj organ bio tužitelj. Osim toga, navodi da Hrvatski fond za privatizaciju u postupku pretvorbe, ne određuje vlasništvo nekretnina unesenih u društveni kapital, već pazi na realnost procjene kapitala i u svezi s tim na vrijednost dionica. Predmetna nekretnina je na dan procjene u vrijednost temeljnog kapitala u postupku pretvorbe bila upisana kao općenarodna imovine, a nositelj prava korištenja bio je prednik tuženika. Dakle, po ocjeni drugostupanjskog suda, tužitelj nije u ovoj parnici dokazao da je na predmetnim nekretninama stekao pravo upravljanja, korištenja i raspolaganja, niti pravo

vlasništva nakon provedene pretvorbe pa je stoga tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

13. U okviru revizijskog razloga pogrešne primjene materijalnog prava tužitelj u reviziji iznosi navode kojima drukčije ocjenjuje provedene dokaze i iznosi drukčije činjenične zaključke od zaključaka drugostupanjskog suda iznesenih u obrazloženju pobijane odluke. Budući prema odredbi čl. 385. st. 1. ZPP reviziju nije dopušteno podnijeti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ovaj sud nije mogao ispitivati osnovanost, niti uzeti u razmatranje, tužiteljeve činjenične navode iznesene u reviziji.

14. Revident je u reviziji naveo da reviziju protiv drugostupanjske presude podnosi zbog revizijskog razloga pogrešne primjene materijalnog prava, iz razloga što drugostupanjski sud nije pravilno primijenio odredbe čl. 159. st. 4. ZVDSP i čl. 160. ZVDSP u vezi s čl. 388. st. 4. ZVDSP navodeći da je do pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini stekao dosjedom do 17. studenoga 1999. kad je Ustavni sud Republike Hrvatske donio odluku U-I-1054/1997 kojom je ukinuo odredbu čl. 388. st. 4. ZVDSP kojom je bilo propisano da se u rok za stjecanje prava vlasništva dosjelošću na nekretninama koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu računa i vrijeme posjedovanja prije toga. Pritom se poziva na pravna shvaćanja Europskog suda za ljudska prava iz predmeta Radomilja i drugi protiv Republike Hrvatske.

15. Odlučujući o revizijskom razlogu pogrešne primjene materijalnog prava ovaj sud prihvaća zauzeto pravno shvaćanje drugostupanjskog suda kao i razloge iznesene u obrazloženju drugostupanjske presude. Pritom treba navesti da je neosnovano pozivanje tužitelja na pravno shvaćanje Europskog suda za ljudska prava iz predmeta Radomilja i drugi protiv Republike Hrvatske jer se radi o postupku u kojem su činjenične i pravne okolnosti drugačije od onih u ovoj parnici.

16. Odredbom čl. 396.a st. 1. ZPP propisano je da se revizijski sud može, kad odbije reviziju iz čl. 382. st. 1. ZPP, umjesto posebnog obrazloženja pozvati na razloge iz prvostupanjske, odnosno drugostupanjske presude, ako ih prihvaća ili na razloge iz neke ranije odluke revizijskog suda. Na temelju odredbe čl. 396.a st. 2. ZPP u slučaju iz st. 1. tog članka, revizijski sud je dužan na internetskim stranicama objaviti razloge nižestupanjske odluke ili odluka na koje se poziva.

17. S obzirom da je ovaj revizijski sud prihvatio razloge iznesene u obrazloženju drugostupanjske presude glede primjene materijalnog prava, revident se umjesto posebnog obrazloženja u ovoj odluci, u kojem bi te razloge samo trebalo ponoviti, u smislu već ranije citirane odredbe čl. 396.a st. 1. ZPP upućuje na obrazloženje drugostupanjske presude, koje će se na temelju odredbe čl. 2. istog članka objaviti na internetskim stranicama.

18. Zbog navedenog je na temelju čl. 393. ZPP revizija tužitelja odbijena kao neosnovana pa je odlučeno kao u izreci ove presude.

19. Zahtjev tuženika za naknadu troška sastava odgovora na reviziju odbijen je kao neosnovan jer taj trošak nije bio potreban radi vođenja parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP.

Zagreb, 30. studenoga 2022.

Predsjednik vijeća:
Željko Glušić

Dokument je elektronički potpisan:
ŽELJKO GLUŠIĆ

Vrijeme potpisivanja:
10-02-2023
12:26:59

DN:
C=HR
O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523230353939363335323638
L=ZAGREB
S=GLUŠIĆ
G=ŽELJKO
CN=ŽELJKO GLUŠIĆ

Broj zapisa: **eb316-e9981**

Kontrolni broj: **0fd08-548c9-55bbd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ŽELJKO GLUŠIĆ, L=ZAGREB, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Vrhovni sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.